

Co když jsi moje součást, kterou dýchám?
Jsi můj vesmír, snad nekončíš.

Byl jsem jak blázen, trápil jsem tě moc.
Ale spálil jsem už tenhle most.
Chybíš mi, jak hvězdám chybí noc.
Chybíš moc.
Čekalas dlouho a já byl stále pryč.
Byl jsem sobec, kterej chce jen víc.
Dej mi šanci ještě něco říct.
Něco říct.

R:
Co když jsi moje součást, kterou dýchám?
Jsi můj vesmír, snad nekončíš.
Ty jsi ta moje součást, kterou dýchám.
Jsi můj příběh dech beroucí.

Byla jsi smutná, já lítal vesmírem.
Viděl jsem jen svoje cíle a sny.
Nezajímalo mě, co chceš ty.
Hlavně ty.
A na kolenou ptám se: Můžu tě zas milovat?
Nechci dál život proklínat.
Dej mi šanci začít odznova.
Odznova.

R:
Co když jsi moje součást, kterou dýchám?
Jsi můj vesmír, snad nekončíš.
Ty jsi ta moje součást, kterou dýchám.
Jsi můj příběh dech beroucí.

R:
Co když jsi moje součást, kterou dýchám?
Jsi můj vesmír, snad nekončíš.
Ty jsi ta moje součást, kterou dýchám.
Jsi můj příběh dech beroucí.

Nikdy nechtěl jsem ti ublížit.
Byl jsem jak blázen, co chtěl mít vše.
Teď už dobře vím, co chci cítit.
Nechci tě vidat jen ve svých snech.

R:
Co když jsi moje součást, kterou dýchám?
Jsi můj vesmír, snad nekončíš.
Ty jsi ta moje součást, kterou dýchám.
Jsi můj příběh dech beroucí.

R:
Co když jsi moje součást, kterou dýchám?
Jsi můj vesmír, snad nekončíš.
Ty jsi ta moje součást, kterou dýchám.
Jsi můj příběh dech beroucí.